

Romjulsfredningen gjør jaktåret kortere. Alt for kort for oss jegere, og ikke minst sammenlignet med våre naboland.

Romjulsfredning uten mening

I 1951 SÅ DEN SÆRNORSKE loven om jaktforbud i romjula dagens lys, uten begrunnelse eller faglig forankring. Julefredningen var et faktum og den har så langt vært fastfrosset i viltloven.

I juni 2009 opphevet man viltlovens §11, §12, §12a, §13, §14 og §14a hvilket innebærer revisjoner kan gjennomføres.

§10 (dager med jaktforbud) i viltloven sier blant annet: «Jakt og fangst er ikke tillatt i tiden fra og med 24. desember til og med 31. desember.» Siden det ikke har lyktes Jegernes Interesseorganisasjon å finne bakenforliggende argumenter for forbudet, forsøker vi lete frem svaret.

Mange vil hevde at det er fint om også dyrene kan få en fredelig jul, og det må man gjerne mene. At det er julefredning for jakt kjenner vi til, men det er fortsatt fullt lovlig å slippe hunder og dermed trene i romjulen. Dette gjelder dersom man har jaktkort eller grunneiers tillatelse eller annet dokument som viser at man har tilgang til terrenget. I tillegg forstår vi det slik at nødvergeretten også er gjeldende i romjulen, så det må være lovlig å bære våpen i denne sammenheng. Slippe hund, bære våpen ... hvor langt unna er vi fra å jakte?

Dersom romjulsfredningen er tuftet på at skyting i tidsrommet er uønsket, registrerer vi at lokale foreninger spredd over hele landet arrangerer skytestevner av forskjellig kategori i romjulen. At skyting skal unngås kan derfor ikke være et argument!

Kan den religiøse tilknytningen til årstiden være tanken bak fredningen? Det norske samfunn har siden innføringen av forbudet i 1951 gjennomgått store endringer hva angår religion, religionsfrihet og religionsutøvelse. I mai 2012 fikk vi gjennom endring av to paragrafer i Grunnloven en avvikling av statskirken. Kirken skilles fra Staten og vedtaket karakteriseres som en historisk endring for kirken siden den nye norske kirken da sidestilles med andre tros- og livssynssamfunn. Vil det da være riktig at jegere med annen religionstilhørighet

het skal berøres av en lov forankret i den norske kirkes overbevisning? Tvilsoomt.

Samfunnet for øvrig har også endret seg betydelig siden innføringen av romjulsfredningen. Vi har økt pendling i arbeidslivet. Mødre deltar vesentlig mer i arbeidslivet og ungdommen bruker flere år på utdanning. Alt dette bidrar til at familielivet er presset på kvalitetstid, og man kan jo da tenke seg at romjulen er den eneste tiden hele familien kan samles på hytta eller på tur for å jakte sammen.

Hvis friluftsfolk og turgåere er tanken bak forbudet synes det å falle på sin egen urimelighet. Det jaktes i skog og hei i hele bær- og soppsesongen uten at det oppleves komplisert, og dersom det er en totalfredning av naturen som er tanken bak, hva er da årsaken til at det ikke også omfatter fiske-delen av friluftslivet?

Jegernes Interesseorganisasjon har bedt regjeringspartiene fremme forslag overfor Stortinget om en opphevelse av Viltlovens § 10 og at jakttider for berørte viltarter får en tilsvarende justering. En slik opphevelse innebærer at romjulsfredningen annulleres.

Kanskje var det siste romjul hvor Sverige besøkes for å jakte og at vi kan glede oss over norsk romjulsjakt i 2014?

Jegernes Interesseorganisasjon ønsker alle medlemmer, samarbeidspartnere og jegere vel overstått jul og et godt, forbedret jaktår 2014.

Roy Yven
Informasjonsansvarlig

facebook

www.jegernes.no